

**Interinstitucionální spis:
2012/0360 (COD)**

17883/12

**JUSTCIV 365
CODEC 3077**

NÁVRH

Odesílatel:	Evropská komise
Ze dne:	13. prosince 2012
Č. dok. Komise:	COM(2012) 744 final
Předmět:	Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 1346/2000 o úpadkovém řízení

Delegace naleznou v příloze návrh Komise podaný s průvodním dopisem Jordiho AYETA PUIGARNAUA, ředitele, pro Uweho CORSEPIUSE, generálního tajemníka Rady Evropské unie.

Příloha: COM(2012) 744 final

EVROPSKÁ
KOMISE

Ve Štrasburku dne 12.12.2012
COM(2012) 744 final

2012/0360 (COD)

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 1346/2000 o úpadkovém řízení

{SWD(2012) 416 final}

{SWD(2012) 417 final}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

1.1. Obecné souvislosti

Tento návrh je změnou nařízení Rady (ES) č. 1346/2000 ze dne 29. května 2000 o úpadkovém řízení (dále také „nařízení o úpadku“ nebo „nařízení“).

Úpadkové nařízení zřizuje evropský rámec pro přeshraniční úpadkové řízení. Toto nařízení se použije ve všech případech, kdy má dlužník majetek nebo věřitele ve více než jednom členském státě bez ohledu na skutečnost, zda je dlužník fyzickou či právnickou osobou. Nařízení určuje, který soud má příslušnost zahájit úpadkové řízení. Hlavní řízení musí být zahájeno v členském státě, ve kterém se nachází místo, kde jsou soustředěny hlavní zájmy dlužníka (dále také „středisko HZ“), a účinky tohoto řízení jsou uznávány v rámci celé EU. Vedlejší řízení může být zahájeno v místě, kde má dlužník provozovnu, avšak účinky vedlejšího řízení jsou omezeny na majetek, který se nachází v tomto státě. Nařízení rovněž obsahuje pravidla o rozhodném právu a některá pravidla pro koordinaci hlavního a vedlejších úpadkových řízení. Úpadkové nařízení platí ve všech členských státech s výjimkou Dánska, které se neúčastní justiční spolupráce v rámci Smlouvy o fungování Evropské unie.

Úpadkové nařízení bylo přijato v květnu 2000 a používá se od dne 31. května 2002. Komise deset od vstupu v platnost přezkoumala jeho fungování v praxi a má za to, že je nutné jej pozměnit.

1.2. Potřeba revize úpadkového nařízení

Přestože se obecně shledává, že úpadkové nařízení funguje úspěšně při usnadňování přeshraničních úpadkových řízení v rámci Evropské unie, konzultace se zúčastněnými stranami a právní a empirické studie vypracované pro Komisi odhalily řadu problémů s jeho uplatňováním v praxi. Nařízení navíc nezachycuje dostatečně současné priority EU a vnitrostátní praxi v oblasti úpadkového práva, zejména pokud jde o prosazování záchrany podniků v potížích. Hodnocení úpadkového nařízení odhalilo v zásadě pět hlavních nedostatků:

- Působnost nařízení by se měla rozšířit zejména na vnitrostátní řízení, která upravují restrukturalizaci společnosti ve fázi před rozhodnutím o úpadku („předúpadkové řízení“) nebo která ponechávají ve funkci stávající vedení („hybridní řízení“). V mnoha členských státech¹ byla tato řízení v nedávné době zavedena a má se za to, že zvyšují vyhlídky na úspěšnou restrukturalizaci podniku. Působnost nařízení se navíc nevztahuje na řadu úpadkových řízení proti fyzickým osobám.
- Existují problémy při určování, který členský stát má příslušnost zahájit úpadkové řízení. Zatímco je zde široká podpora pro přiznání příslušnosti k zahájení hlavního úpadkového řízení členskému státu, ve kterém se nachází středisko HZ, tento koncept se v praxi aplikuje jen obtížně. Pravidla příslušnosti obsažená v nařízení byla rovněž kritizována za to, že společností

¹ Přehled vnitrostátních předúpadkových a hybridních řízení obsahuje oddíl 2 zprávy Komise ze dne 12.12.2012 o hodnocení nařízení Rady (ES) č. 1346/2000 o úpadkovém řízení.

a fyzickým osobám nekalým přenášením střediska svých zájmů umožňují vyhledávat nejvhodnější příslušnost (tzv. *forum shopping*).

- Byly rovněž identifikovány problémy v souvislosti s vedlejším řízením. Zahájení vedlejšího řízení může rovněž bránit účinné správě dlužníkovy majetku. Při zahájení vedlejšího řízení ztrácí správce podstaty v hlavním řízení kontrolu nad majetkem, který se nachází v jiném členském státě, což činí prodej dlužníkovy podniku (přetrvávající účetní jednotky²) složitějším. V současnosti musí být vedlejší řízení řízením likvidačním, což je na překážku úspěšné restrukturalizaci dlužníka.
- Problémy se vyskytují související s pravidly pro zveřejňování informací o úpadkovém řízení a s přihlašování pohledávek. V současnosti neexistuje povinnost zveřejňovat nebo zapisovat rozhodnutí do rejstříků v členských státech, kde bylo zahájeno řízení, ani ve státech, kde se nachází provozovna. Neexistuje žádný evropský insolvenční rejstřík, který by umožňoval vyhledávat v několika vnitrostátních rejstřících. Řádně fungující úpadkové řízení však do značné míry spoléhá na publicitu příslušných rozhodnutí souvisejících s úpadkovým řízením. Soudci potřebují mít informace o tom, zda bylo již zahájeno řízení v jiném členském státě; věřitelé nebo potenciální věřitelé potřebují mít informace o tom, že došlo k zahájení řízení. Věřitelé navíc, a to zejména malí věřitelé a malé a střední podniky, čelí problémům a vznikají jim náklady při přihlašování pohledávek podle úpadkového nařízení.
- Konečně nařízení neobsahuje specifická pravidla, která by upravovala úpadek nadnárodních skupin podniků, přestože se velký počet přeshraničních úpadkových řízení týká skupin společností. Základním východiskem úpadkového nařízení je, že pro každého jednotlivého člena skupiny musí být zahájeno samostatné řízení a tato řízení jsou na sobě zcela nezávislá. Neexistence specifických ustanovení pro úpadek skupiny často snižuje vyhlídky na úspěšnou restrukturalizaci skupiny jako celku a může vést k rozpadu skupiny na její stavební prvky.

Zpráva Komise, která je přiložena k tomuto návrhu, podrobně hodnotí, jak je nařízení uplatňováno v praxi. Hluboková analýza problémů stávajícího nařízení, jakož i dopadů různých variant politik zvažovaných pro jejich řešení, je k dispozici v posouzení dopadů, které provedla Komise a které je rovněž přiloženo k tomuto návrhu.

Obecným cílem revize úpadkového nařízení je zlepšit účinnost evropského rámce pro řešení přeshraničních úpadků s cílem zajistit hladké fungování vnitřního trhu a zvýšit jeho odolnost při hospodářských krizích. Tento cíl má vazbu na stávající politické priority EU na podporu hospodářského oživení a udržitelného růstu, vyšší míry investic a záchrany pracovních míst, jak je stanovuje strategie Evropa 2020. Revize nařízení přispěje k zajištění hladkého rozvoje a přežití podniků, jak uvádí iniciativa „Small Business Act“³. Revize nařízení je rovněž jedním z klíčových opatření uvedených v Aktu o jednotném trhu II⁴.

² „Nepřetržité trvání účetní jednotky“ je konceptem používaným primárně v účetnictví, na jehož základě se připravuje účetní závěrka s předpokladem, že podnik nebude zlikvidován v nadcházejících 12 měsících.

³ KOM(2008) 394, 25.6.2008.

⁴ COM(2012) .....

2. KONZULTACE A POSOUZENÍ DOPADŮ

Tomuto návrhu předcházela konzultace veřejnosti, členských států, dalších orgánů a odborníků o problémech, které se vyskytují ve stávajícím nařízení, a o jejich možných řešeních. Dne 29. března 2012 Komise zahájila veřejnou konzultaci, ve které obdržela 134 příspěvků. Komise rovněž zohlednila výsledky externí studie, kterou vypracovalo konsorcium universit v Heidelbergu a Vídni a která posuzovala uplatňování úpadkového nařízení. Empirická data o dopadu různých variant reformy byla sebrána během další externí studie, kterou provedlo konsorcium tvořené subjekty GHK a Milieu. Obě studie budou zveřejněny na internetových stránkách GR pro spravedlnost společně s tímto návrhem. V dubnu a říjnu 2012 proběhla dvě jednání s odborníky z členských států. Komise navíc založila skupinu soukromých odborníků z oblasti přeshraničních úpadků, která se sešla pětkrát v období od května do října 2012 a navrhla řešení, varianty a znění novely nařízení.

Stanoviska zúčastněných osob k hlavním prvkům reformy lze shrnout do takto:

- Pokud jde o rozšíření působnosti nařízení, podstatná většina respondentů měla pocit, že by se nařízení mělo vztahovat na předúpadková a hybridní řízení. Stanoviska se rozcházela v otázce, na jaká řízení by se mělo nařízení vztahovat, a zejména, zda by měl být vyžadován dohled soudu. Většina respondentů souhlasila s tím, že by se úpadkové nařízení mělo vztahovat na soukromé osoby a osoby samostatně výdělečně činné.
- Pokud jde o příslušnost, tři čtvrtiny respondentů souhlasilo s použitím konceptu střediska HZ pro účely příslušnosti u hlavního řízení. Většina však měla za to, že výklad pojmu středisko HZ v judikatuře způsoboval praktické problémy. Téměř polovina respondentů uvedla důkazy o nekalém přemístění střediska HZ⁵.
- Co se týče vztahu mezi hlavním a vedlejším úpadkovým řízením, téměř polovina respondentů nebyla spokojena s koordinací mezi těmito řízeními.
- Pokud jde o zveřejňování informací o řízení, tři čtvrtiny respondentů souhlasilo s tím, že neexistence povinnosti zveřejňovat rozhodnutí o zahájení úpadkového řízení je problémem. Téměř polovina z těch, kdo vyjádřili názor, měla za to, že existují problémy s přihlašování pohledávek.
- Co se týče úpadku skupiny, téměř polovina respondentů měla za to, že v případě úpadku členů mezinárodní skupiny společností úpadkové nařízení nefunguje účinně.

Komise provedla analýzu nákladů a výhod hlavních aspektů navrhované reformy v posouzení dopadů, jež doprovází tento návrh.

---

⁵ K rozsahu tohoto problému viz oddíl 3.4.1 zprávy Komise o posouzení dopadů, která je přiložena k tomuto návrhu.

3. PRÁVNÍ STRÁNKA NÁVRHU

3.1. Shrnutí navrhovaných opatření

Prvky navrhované reformy úpadkového nařízení lze shrnout takto:

- **Oblast působnosti:** návrh rozšiřuje oblast působnosti nařízení tím, že reviduje definici úpadkového řízení tak, aby zahrnovala hybridní a předúpadková řízení, jakož i řízení o oddlužení a jiná úpadková řízení pro fyzické osoby, jež v současnosti nespadají do definice;
- **Příslušnost:** návrh vyjasňuje pravidla příslušnosti a zdokonaluje procesní rámec pro stanovování příslušnosti;
- **Vedlejší řízení:** návrh zavádí účinnější vedení úpadkových řízení tím, umožňuje soudu nezahájit vedlejší řízení, pokud takové řízení není nutné pro ochranu zájmů místních věřitelů; tím, že ruší požadavek, aby vedlejší řízení bylo likvidačním řízením a tím, že zlepšuje spolupráci mezi hlavním a vedlejším řízením, a to zejména díky rozšíření požadavku spolupracovat na zapojené soudy;
- **Zveřejňování informací o řízení a přihlašování pohledávek:** návrh požaduje po členských státech, aby zveřejňovaly příslušná soudní rozhodnutí v přeshraničních úpadkových věcech ve veřejně přístupném elektronickém rejstříku a zavádí propojení vnitrostátní insolvenčních rejstříků. Zavádí rovněž standardní formuláře pro přihlašování pohledávek;
- **Skupiny společností:** návrh zavádí koordinaci úpadkových řízení proti různým členům stejné skupiny společností tím, že správců podstaty a zapojeným soudům v různých hlavních řízeních stanoví povinnost navzájem spolupracovat a komunikovat; návrh dává navíc správcům podstaty zapojeným do těchto řízení procesní nástroje, kterými mohou žádat o přerušení jiného řízení a navrhopvat záchranný plán pro členy skupiny, proti kterým se vede úpadkové řízení.

3.1.1. Působnost úpadkového nařízení

Změnou stávající definice „úpadkového řízení“ v čl. 1 odst. 1 návrh rozšiřuje působnost úpadkového nařízení. V tomto ohledu se navrhuje rozšířit působnost na řízení, ve kterých není jmenován správce podstaty, ale ve kterých jsou majetek a záležitosti dlužníka pod kontrolou či dohledem soudu. Tato novela by měla umožnit, aby řízení, ve kterých dlužníkovi zůstávají dispoziční oprávnění a není jmenován správce podstaty, mohlo být uznáváno za úpadkové řízení s účinky v celé EU, tj. účinky, které nařízení zavádí. Změna by rovněž umožnila, aby se nařízení vztahovalo na více úpadkových řízení proti fyzickým osobám. Navrhuje se navíc výslovný odkaz na řízení o úpravě dluhu a účel záchrany, aby se nařízení vztahovalo i řízení, která umožňují dlužníkovi nalézt dohodu s věřiteli ve fázi před rozhodnutím o úpadku. Novela by rovněž nařízení více sladila s přístupem přijatým ve vzorových zákonech komise UNCITRAL o přeshraničním úpadkovém řízení⁶.

⁶ http://www.uncitral.org/uncitral/en/uncitral_texts/insolvency/1997Model.html

Přestože je důležité rozšířit působnost nařízení, aby se zajistilo účinné vedení předúpadkových a hybridních řízení s přeshraničním prvkem, do oblasti působnosti by neměla spadat řízení, která jsou důvěrná. Existuje určitě řada vnitrostátních předúpadkových řízení, ve kterých vstoupí dlužník do jednání v (některými) věřiteli s cílem dosáhnout dohody o jeho refinancování nebo reorganizaci, ale tyto informace nejsou veřejně přístupné. Součástí těchto řízení může být moratorium na vymáhání individuálních nároků nebo tato řízení mohou vytvářet po určitou dobu pro věřitele překážku pro podání návrhu na zahájení úpadkového řízení, přičemž účelem je, aby se dlužník „mohl nadechnout“. Přestože v některých členských státech mohou tato řízení hrát důležitou roli, bylo by komplikované uznávat jejich účinky v celé EU vzhledem k jejich smluvní a důvěrné povaze, protože soud nebo věřitelé nacházející se v jiném členském státě by nemuseli vědět, že takovéto řízení probíhá. Nebrání to však tomu, aby se na tato řízení vztahovala působnost úpadkového nařízení od okamžiku, kdy se stanou veřejnými.

Tento návrh nepředpokládá změnu stávajícího mechanismu, podle kterého jsou vnitrostátní úpadková řízení, na něž se nařízení vztahuje, uvedena v příloze A, a je na členských státech rozhodnout, zda oznámí, že má být konkrétní úpadkové řízení zahrnuto do přílohy. Návrh však zavádí postup, při kterém Komise ověřuje, zda oznámené vnitrostátní úpadkové řízení skutečně splňuje podmínky revidované definice. Zajistí se tak, že v příloze A figurují pouze řízení, která vyhovují pravidlům vyplývajícím z nařízení.

3.1.2. Příslušnost pro zahájení úpadkového řízení

Návrh zachovává koncept střediska HZ, neboť tento koncept zajišťuje, že věc bude projednaná v jurisdikci, se kterou má dlužník opravdové spojení, a ne v jurisdikci zvolené zakladateli společnosti. Koncepce střediska HZ je rovněž v souladu s mezinárodním vývojem, protože byla zvolena jako standardní příslušnost ve vzorových zákonech komise UNCITRAL o přeshraničním úpadkovém řízení. Návrh doplňuje definici střediska HZ s cílem poskytnout praktikujícím právníkům vodítka pro jeho stanovení; zavádí rovněž ustanovení o stanovení střediska HZ fyzických osob. Nové body odůvodnění navíc objasňují okolnosti, za kterých lze vyvrátit domněnku, že se středisko HZ právnické osoby nachází v místě sídla; znění tohoto bodu odůvodnění bylo převzato z rozsudku Soudního dvora Evropské unie ve věci „Interedil“⁷.

Návrh rovněž zdokonaluje procesní rámec určující příslušnost pro zahájení řízení. Návrh požaduje po soudu, aby před zahájením úpadkového řízení z úřední povinnosti přezkoumal svou příslušnost a aby ve svém rozhodnutí specifikoval, na jakých důvodech ji zakládá. Návrh navíc přiznává všem zahraničním věřitelům právo napadnout rozhodnutí o zahájení řízení a zajišťuje, aby tito věřitelé byli informováni o rozhodnutí o zahájení řízení, a mohli tak účinně vykonávat svá práva. Cílem těchto změn je zajistit, aby k zahájení řízení docházelo pouze v případech, kdy dotčený členský stát skutečně má příslušnost. Mělo by tedy dojít ke snížení počtu případů vyhledávání nejvhodnější soudní příslušnosti pomocí nekalého a nikoliv opravdového přemístění střediska HZ.

Návrh dále objasňuje, že by soudy, které zahájily úpadkové řízení, měly mít příslušnost pro žaloby, které přímo vyplývají z úpadkového řízení a úzce s ním souvisí, jako jsou vylučovací žaloby. Tato změna je kodifikací judikatury Soudního dvora EU v rozsudku ve věci „DekoMarty“⁸. V případě, že taková žaloba souvisí s jinou žalobou proti stejnému žalovanému, která je založena na obecném občanském nebo obchodním právu, dává návrh

⁷ Rozsudek Soudního dvora ze dne 20. října 2011 ve věci C – 396/09.

⁸ Rozsudek Soudního dvora ze dne 12. února 2009 ve věci Věc C – 339/07.

správci podstaty možnost podat obě žaloby k soudům příslušným na základě dlužníkovy bydliště, je-li tato příslušnost dána podle nařízení (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech⁹ (v platném znění). Toto pravidlo by správci podstaty umožnilo podat u stejného soudu např. žalobu na vedení společnosti na odpovědnost za škodu na základě úpadkového práva spolu s žalobou založenou na právu společností nebo obecné odpovědnosti za škodu.

3.1.3. Vedlejší úpadková řízení

Navrhuje se provést několik úprav za účelem zlepšení účinnosti správy dlužníkovy majetku v situacích, kdy má dlužník provozovnu v jiném členském státě.

- Soud, u kterého byl podán návrh na zahájení vedlejšího řízení, by měl mít možnost, je-li o to požádán správcem podstaty, zahájení odmítnout nebo rozhodnutí o něm odložit, pokud vedlejší řízení není nezbytné pro ochranu zájmů místních věřitelů. Mohlo by tomu tak být například, pokud investor učinil nabídku na koupi společnosti jako trvalí účetní jednotky a tato nabídka by místním věřitelům vynesla více než likvidace majetku společnosti. Zahájení vedlejšího řízení by také nemělo být zapotřebí, pokud správce podstaty v hlavním řízení slíbí místním věřitelům, že s nimi bude v hlavním řízení zacházeno, jako kdyby bylo zahájeno vedlejší řízení, a že práva, která by v takovém případě měli, pokud jde o určení a pořadí jejich pohledávek, budou zachována při rozdělování majetku. V praxi se tato „syntetická vedlejší řízení“ vytvořila v několika přeshraničních úpadkových věcech, které byly zahájeny ve Spojeném království (zejména úpadkové řízení proti Collins&Aikman, MG Rover a Nortel Networks). Anglické soudy přijaly, že angličtí správci podstaty byli oprávněni rozdělit část majetku podle práva členského státu, kde se nacházela provozovna. Jelikož právo mnoha členských států takovýto postup v současnosti neumožňuje, návrh zavádí hmotněprávní úpravu, která správcům podstaty umožňuje učinit ve prospěch místních věřitelů závazek, jenž bude zavazovat majetkovou podstatu.
- Navrhovaná změna nebude mít vliv na možnost správce podstaty požadovat, aby bylo zahájeno vedlejší řízení, pokud by to usnadnilo správu komplexních věcí, například dochází-li ve státě provozovny k propouštění značného počtu zaměstnanců. V takových případech může být užitečné zahájit vedlejší řízení a jmenovat místního správce podstaty, a zajistit tak účinnou správu majetku dlužníka.
- Návrh nařizuje soudu, u kterého byl podán návrh na zahájení vedlejšího řízení, aby před tím, než o návrhu rozhodne, vyslechnul správce podstaty v hlavním řízení. Cílem této změny je zajistit, aby soud, u kterého byl podán návrh na zahájení vedlejšího řízení, získal ucelený přehled o tom, zda podle správce podstaty případně existují možnosti na záchranu či reorganizaci, a byl tak schopen řádně posoudit důsledky vyplývající ze zahájení vedlejšího řízení. Tuto povinnost doplňuje právo správce podstaty napadnout rozhodnutí o zahájení vedlejšího řízení.

⁹ Úř. věst. L 12, 16.1.2001, s. 1.

- Návrh ruší stávající požadavek, aby vedlejší řízení bylo řízením likvidačním. V případě, že je zahájeno vedlejší řízení, si soud, který jej zahájil, může vybrat z celé škály řízení dostupných ve vnitrostátním právu, včetně restrukturalizace. Tato změna zaručuje, že zahájením vedlejšího řízení není automaticky ohrožena záchrana či restrukturalizace dlužníka jako celku. Touto změnou by neměla být dotčena pravidla pro navrácení státní podpory a judikatura Soudního dvora Evropské unie o navrácení podpory od společností v platební neschopnosti¹⁰.
- Návrh navíc zlepšuje koordinaci mezi hlavním a vedlejším řízením tím, že rozšiřuje povinnost spolupracovat platnou dosud pouze pro správce podstaty i na soudy zapojené do těchto řízení. Soudy budou mít povinnost navzájem spolupracovat a komunikovat; správci podstaty budou navíc muset spolupracovat a komunikovat se soudy v jiných členských státech zapojenými do řízení. Spolupráce mezi soudy zlepší koordinaci hlavního a vedlejších řízení. Může to být stěžejní pro zajištění úspěšné restrukturalizace, např. při schvalování protokolů stanovujících záchranný plán.

3.1.4. Zveřejňování informací o úpadkovém řízení a přihlašování pohledávek

Návrh stanoví, že určité minimální informace o úpadkovém řízení musí být zveřejněny v elektronickém rejstříku, který je bezplatně a veřejně přístupný na internetu. Povinně se zveřejňují informace o soudu, který zahájil úpadkové řízení, datu zahájení řízení – a u hlavního řízení datu ukončení řízení, druhu řízení, dlužníkovi, jmenovaném správci podstaty, rozhodnutí o zahájení řízení, jakož i rozhodnutí o jmenování správce podstaty (je-li jmenován samostatným rozhodnutím) a lhůtě pro přihlašování pohledávek. Vzhledem k rozdílnostem ve vnitrostátních právních systémech, co se týče zveřejňování informací o úpadkových řízeních, a vzhledem k rozdílným potřebám věřitelů, se povinnost zveřejňovat dané informace omezuje pouze na společnosti a osoby samostatně výdělečně činné; nepodléhají jí úpadková řízení proti spotřebitelům. Návrh zavádí systém propojení vnitrostátních rejstříků, které budou přístupné prostřednictvím portálu evropské e-justice. Komise prováděcím aktem stanoví minimální společná kritéria pro vyhledávání v rejstříku a pro získávání výsledků, která budou vycházet z informací, jež se mají zveřejňovat v insolvenčních rejstřících. Propojení vnitrostátních rejstříků zajistí, aby soud, u kterého byl podán návrh na zahájení úpadkového řízení, byl schopen určit, zda bylo proti stejnému dlužníkovi zahájeno řízení v jiném členské státě; věřitelům umožní rovněž zjistit, zda bylo zahájeno řízení proti stejnému dlužníkovi, a pokud ano, jaké pravomoci má případný správce podstaty. U dlužníků, kteří jsou společnostmi, budou moci členské státy stavět na povinnostech vyplývajících ze směrnice 2012/17/EU ze dne 13. června 2012 o propojení ústředních, obchodních a podnikových rejstříků¹¹. Pro účely tohoto nařízení však pouhá informace, že bylo s dlužníkem zahájeno řízení, nestačí k tomu, aby došlo ke koordinaci přeshraničních úpadkových řízení a aby věřitelé mohli v takovém řízení využívat svých práv.

Návrh usnadňuje přihlašování pohledávek zahraničních věřitelů, zejména drobných věřitelů a malých a středních podniků, a to třemi způsoby: Zaprvé, prováděcím aktem zavede dva standardní formuláře, jeden pro oznámení zasílané věřitelům a druhý pro přihlašování pohledávek. Tyto standardní formuláře budou k dispozici ve všech úředních jazycích Evropské unie, což sníží náklady na překlady. Zadruhé, návrh poskytuje zahraničním

¹⁰ Rozsudek Soudního dvora ze dne 13. října 2011 ve věci Komise v. Italská republika – „New Interline“, C-454/09.

¹¹ Úř. věst. L 156, 16.6.2012, s. 1.

věřitelům nejméně 45 dnů od zveřejnění oznámení o zahájení řízení v insolvenčním rejstříku na to, aby přihlásili své pohledávky bez ohledu na jakoukoliv kratší lhůtu platnou podle vnitrostátního práva. Věřitelé budou rovněž muset být vyzkoušeni, pokud je jejich pohledávka popírána a budou mít možnost dodat další důkazy o její existenci a výši. Pro přihlašování pohledávky v cizí jurisdikci nebude povinné právní zastoupení, což sníží náklady věřitelů.

3.1.5. *Úpadek členů skupiny společností*

Návrh vytváří specifický právní rámec pro řešení úpadku členů skupiny společností při současném zachování individuálního přístupu, který je ústředním východiskem stávajícího úpadekového nařízení. Návrh zavádí povinnost koordinovat úpadekové řízení proti různým členům jedné skupiny společností tím, že správcům podstaty a zapojeným soudům ukládá povinnost navzájem spolupracovat a komunikovat stejným způsobem, jak je to navrhováno v souvislosti s hlavním a vedlejším řízením. Taková spolupráce může mít v závislosti na okolnostech případu různé formy. Správci podstaty by si především měli vyměňovat příslušné informace a případně spolupracovat při přípravě záchranného nebo reorganizačního plánu. Je výslovně uvedena možnost spolupracovat prostřednictvím protokolů, aby se uznala praktická důležitost těchto nástrojů a podpořilo jejich další používání. Soudy by měly spolupracovat a především si vyměňovat informace, případně koordinovat jmenování správců podstaty, kteří spolu mohou navzájem spolupracovat, a schvalovat protokoly, které jim předloží správci podstaty.

Návrh navíc dává každému správci podstaty aktivní legitimaci v řízení proti jinému členu stejné skupiny. Konkrétně má správce podstaty právo na to být slyšen v těchto jiných řízeních, požadovat přerušování těchto řízení a navrhnout plán reorganizace způsobem, který umožní, aby o něm rozhodnul příslušný věřitelský výbor nebo soud. Správce podstaty má rovněž právo účastnit se schůze věřitelů. Tyto procesní nástroje umožní správci podstaty, který má největší zájem na úspěšné restrukturalizaci všech dotčených společností, oficiálně předložit svůj plán restrukturalizace v řízení proti členovi skupiny, i v případě, kdy správce podstaty jmenovaný v tomto řízení nechce spolupracovat nebo je proti tomuto plánu.

Návrh tím, že upravuje koordinaci různých řízení proti členům stejné skupiny, nehodlá bránit stávající praxi u vysoce integrovaných skupin společností, kterou je stanovení střediska HZ všech členů skupiny na jednom a tomtéž místě, a tudíž praxi zahájit řízení pouze v jedné jurisdikci.

3.2. **Právní základ**

Tento návrh mění nařízení č. 1346/2000, které je založeno na čl. 61 písm. c) a čl. 67 odst. 1 Smlouvy o založení Evropského společenství. Od vstupu v platnost Lisabonské smlouvy je odpovídajícím právním základem čl. 81 odst. 2 písm. a), c) a f) Smlouvy o fungování Evropské unie.

Hlava V části třetí Smlouvy o fungování Evropské unie není použitelná na Dánsko z důvodu Protokolu o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvám. Hlava V není rovněž použitelná na Spojené království a Irsko, pokud tyto země nerozhodnou jinak v souladu s příslušnými pravidly protokolu o jejich postavení s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva. Pokud však Komise mění stávající akt a Spojené království nebo Irsko nevyužijí možnosti připojit se k pozměňujícímu opatření, Rada na základě návrhu Komise může rozhodnout, že neúčast příslušné země v pozměněné podobě stávajícího opatření způsobí neproveditelnost

tohoto opatření pro další členské státy nebo Unii, přičemž v takovém případě se lhůta pro provedení oznámení prodlužuje. Pokud příslušná země do vypršení prodloužené lhůty nevyužije možnosti připojit se, stávající opatření pro ně přestává být závazné i použitelné.

3.3. Subsidiarita a proporcionalita

Různé prvky revize úpadkového nařízení uvedené výše jsou v souladu s požadavky subsidiarity a proporcionality. Co se týče subsidiarity, členské státy nemohou samy dosáhnout navrhovaných změn, protože tyto změny vyžadují pozměnění stávajících pravidel úpadkového nařízení, pokud jde o oblast působnosti, příslušnost pro zahájení úpadkového řízení, ustanovení týkající se vedlejšího řízení, zveřejňování rozhodnutí a přihlašování pohledávek. Změna úpadkového nařízení z podstaty vyžaduje intervenci zákonodárce Unie. Zatímco lze teoreticky dosáhnout vytvoření insolvenčních rejstříků samotnými členskými státy, propojení těchto rejstříků vyžaduje opatření na úrovni Unie. Cílů navrhovaného opatření – tj. umožnit propojení insolvenčních rejstříků – nelze proto dostatečným způsobem dosáhnout samotnými členskými státy, ale lze jich lépe dosáhnout opatřeními na úrovni Unie.

Co se týče proporcionality, obsah ani forma navrhovaného opatření nepřekročí rámec toho, co je nezbytné pro dosažení cílů Smluv. Posouzení dopadů připojené k tomu návrhu navíc dokládá, že výhody u každé navrhované změny převažují nad souvisejícími náklady, a jsou tudíž proporcionální.

3.4. Dopad na základní práva

Jak je podrobně uvedeno v posouzení dopadů doprovázejícím tento návrh, všechny prvky reformy dodržují, v souladu s unijní strategií účinného uplatňování Listiny základních práv Evropské unie, práva stanovená touto listinou. Změny zlepší postavení osob účastnících se přeshraničních úpadkových řízení, pokud jde o jejich práva na majetek, svobodu podnikání a právo pracovat, svobodu pohybu a pobytu a právo na účinnou právní ochranu. Navrhovaná změna vytvářející veřejně přístupné elektronické insolvenční rejstříky respektuje ochranu osobních údajů způsobem, který je proporcionální k cílům, protože budou zavedena opatření k zajištění souladu se směrnicí 95/46/ES o ochraně údajů.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Návrh bude mít omezený dopad na rozpočet EU. Již byly vyvinuty IT aplikace pro propojení insolvenčních rejstříků a hosting bude na portálu e-Justice. Dopad na rozpočet EU v letech 2014–2020 budou tvořit náklady na hosting a údržbu IT aplikací. Celkem budou náklady činit 1 500 000 EUR v období 2014–2020 a budou hrazeny z finančního krytí budoucího programu Spravedlnost¹².

---

¹² KOM(2011)759 v konečném znění.

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,**kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 1346/2000 o úpadkovém řízení**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 81 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru¹³,

v souladu s řádným legislativním postupem,

po konzultaci s evropským inspektorem ochrany údajů¹⁴,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení Rady (ES) č.1346/2000¹⁵ vytvořilo evropský rámec pro přeshraniční úpadková řízení. Určuje, který členský stát má příslušnost k zahájení úpadkového řízení, stanoví jednotná pravidla pro rozhodné právo a zavádí uznávání a výkon rozhodnutí souvisejících s úpadkovým řízením a koordinaci hlavního a vedlejších úpadkových řízení.
- (2) Zpráva Komise o uplatňování nařízení (ES) č. 1346/2000 ze dne 12. prosince 2012¹⁶ konstatuje, že nařízení obecně funguje dobře, ale je žádoucí zlepšit uplatňování některých jeho ustanovení za účelem posílení účinného vedení přeshraničních úpadkových řízení.
- (3) Oblast působnosti nařízení (ES) č. 1346/2000 by se měla rozšířit a zahrnovat řízení, jež usilují o záchranu hospodářsky životaschopného dlužníka s cílem pomoci zdravým společnostem přežít a poskytnout podnikatelům druhou šanci. Působnost nařízení by se měla zejména rozšířit na řízení, která upravují restrukturalizaci dlužníka ve fázi před rozhodnutí o úpadku nebo která ponechávají ve funkci stávající vedení. Působnost nařízení by se rovněž měla vztahovat na řízení, která upravují oddlužení spotřebitelů a osob samostatně výdělečně činných, kteří nesplňují požadavky stávajícího nástroje.

---

¹³ Úř. věst. C , , s. .

¹⁴ Úř. věst. C ..., s. ....

¹⁵ Úř. věst. L 160, 30.6.2000, s. 1.

¹⁶ Úř. věst. C ..., s. ....

- (4) Měla by být upřesněna pravidla příslušnosti pro zahájení řízení a měl by se zdokonalit procesního rámce pro její určování. Mělo by rovněž existovat výslovné pravidlo o příslušnosti pro žaloby, které přímo vyplývají z úpadkového řízení nebo s ním úzce souvisí.
- (5) V zájmu zlepšení účinnosti úpadkových řízení v případech, kdy dlužník má provozovnu v jiném členském státě, by se měla zrušit povinnost, že vedlejší řízení musí být likvidačním řízením. Soud by navíc měl mít možnost nezahájit vedlejší řízení, není-li nezbytné k ochraně zájmů místních věřitelů. Měla by se zlepšit koordinace mezi hlavním a vedlejším řízením, zejména povinnou spoluprací zapojených soudů.
- (6) Aby se zlepšily informace, které jsou k dispozici dlužníkům a zapojeným soudům, a aby se zabránilo zahajování souběžných úpadkových řízení, měly by členské státy mít povinnost zveřejňovat příslušná rozhodnutí v přeshraničních úpadkových věcech ve veřejně přístupných elektronických rejstřících. Mělo by se vytvořit propojení insolvenčních rejstříků. Měly by se rovněž zavést standardní formuláře pro přihlašování pohledávek, aby zahraniční věřitelé mohli pohledávky snáze přihlašovat a snížily se náklady na překlady.
- (7) Měla by být zavedena zvláštní pravidla pro koordinaci řízení proti různým členům jedné skupiny společností. Správci podstaty a soudy zapojení do různých úpadkových řízení by měli mít povinnost navzájem spolupracovat a komunikovat. Zapojení správci podstaty by navíc měli mít procesní nástroje k tomu, aby mohli navrhnout záchranný plán pro skupinu společností, na něž se vztahuje úpadkové řízení, a v případě nutnosti žádat o přerušování úpadkového řízení proti jiné společnosti, než u které byli jako správci podstaty jmenováni. Definice pojmu „skupina společností“ by měla být chápána tak, že je omezena kontextem úpadku a neměla by mít žádný vliv na strukturu společností v rámci skupiny.
- (8) Aby bylo možné snadno přizpůsobovat nařízení příslušným změnám ve vnitrostátním úpadkovém právu, které členské státy oznámily, měla by být Komisi ve vztahu ke změnám příloh svěřena pravomoc přijímat akty podle článku 290 Smlouvy. Je zejména důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti prováděla řádné konzultace, a to rovněž na odborné úrovni. Komise by při přípravě a navrhování aktů v přenesené pravomoci měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány Evropskému parlamentu a Radě současně, včas a vhodným způsobem.
- (9) Aby se zajistily jednotné podmínky pro provádění nařízení (ES) č. 1346/2000, měly by být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci. Výkon těchto pravomocí by měl být v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí¹⁷.
- (10) Nařízení (ES) č. 1346/2000 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.
- (11) Novelou tohoto nařízení by neměla být dotčena pravidla pro zpětné získávání státní podpory od společností v platební neschopnosti, jak jsou vykládána v judikatuře Soudního dvora Evropské unie (Věc C-454/09 Komise v. Itálie – „New Interline“). Pokud není možné získat zpět celou částku státní podpory, protože se inkasní příkaz týká společnosti v úpadkovém řízení, takové

¹⁷ Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13.

řízení by mělo být vždy likvidačním řízením a vést ke konečnému ukončení činností příjemce a zpeněžení jeho majetku.

- (12) V souladu s články 1 a 2 Protokolu o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, [Spojené království a Irsko oznámily své přání podílet se na přijímání a používání tohoto nařízení] / [a aniž by byl dotčen článek 4 uvedeného protokolu se Spojené království a Irsko neúčastní přijímání tohoto nařízení a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné].
- (13) V souladu s články 1 a 2 Protokolu o postavení Dánska připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie se Dánsko neúčastní přijímání tohoto nařízení, a proto pro ně není závazné ani použitelné.

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení Rady (ES) č. 1346/2000 se mění takto:

- (1) V bodu odůvodnění 2 se odkaz na článek 65 nahrazuje odkazem na článek 81.
- (2) V bodech odůvodnění 3, 5, 8, 11, 12, 14 a 21 se pojem „Společenství“ nahrazuje pojmem „Unie“.
- (3) Bod odůvodnění 4 se nahrazuje tímto:
- „(4) Pro řádné fungování vnitřního trhu je nutné vyhnout se podnětům, které motivují zúčastněné strany k převodům majetku nebo soudních řízení z jednoho členského státu do druhého za účelem výhodnějšího právního postavení na úkor věřitelů (tzv. *forum shopping*).“
- (4) Bod odůvodnění 6 se nahrazuje tímto:
- „(6) Toto nařízení by mělo obsahovat ustanovení, která upravují příslušnost pro zahájení úpadkových řízení a řízení, která přímo vyplývají z úpadkových řízení a úzce s nimi souvisí. Toto nařízení by mělo rovněž obsahovat ustanovení, která se týkají uznávání a výkonu rozhodnutí vydaných v takových řízeních, a ustanovení, která se týkají práva rozhodného pro úpadkové řízení. Kromě toho by toto nařízení mělo obsahovat pravidla pro koordinaci úpadkových řízení, která se týkají stejného dlužníka nebo několika členů jedné skupiny společností.“
- (5) Bod odůvodnění 7 se nahrazuje tímto:
- „(7) Konkursy, vyrovnání a podobná řízení a opatření týkající takových řízení jsou vyňaty z působnosti nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech¹⁸. Na tato

¹⁸ Úř. věst. L 12, 16.1.2001, s. 1.

řízení by se mělo vztahovat toto nařízení. Výklad tohoto nařízení by měl v největší možné míře vyloučit případné právní mezery mezi těmito dvěma nástroji.“

(6) Bod odůvodnění 9 se nahrazuje tímto:

„(9) Toto nařízení by se mělo vztahovat na úpadková řízení, která splňují podmínky stanovené v tomto nařízení, bez ohledu na to, zda dlužníkem je fyzická nebo právnická osoba, podnikatel či jednotlivec. Příloha A obsahuje vyčerpávající seznam těchto řízení. V případě, že je vnitrostátní řízení uvedeno v příloze A, mělo by se toto nařízení použít, aniž by soudy jiného členského státu dále přezkoumávaly, zda jsou splněny podmínky uvedené v tomto nařízení. Úpadková řízení, která se týkají pojišťoven, úvěrových institucí, investičních podniků v rozsahu, v jakém se na ně vztahuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES ze dne 4. dubna 2001 o reorganizaci a likvidaci úvěrových institucí¹⁹ (v platném znění), a podniků kolektivního investování, by měla být z oblasti působnosti tohoto nařízení vyloučena. Tyto podniky by neměly spadat do oblasti působnosti tohoto nařízení, neboť se na ně vztahuje zvláštní úprava a vnitrostátní kontrolní orgány jsou vybaveny rozsáhlými pravomocemi k zásahu.“

(7) Vkládá se nový bod odůvodnění 9a, který zní:

„(9a) Oblast působnosti tohoto nařízení by se měla rozšířit na řízení, která prosazují záchranu hospodářsky životaschopného dlužníka s cílem pomoci zdravým společnostem přežít a podnikatelům poskytnout druhou příležitost. Působnost nařízení by se měla rozšířit zejména na řízení, která upravují restrukturalizaci dlužníka ve fázi před rozhodnutím o úpadku nebo která ponechávají ve funkci stávající vedení, a na řízení, která upravují oddlužení spotřebitelů nebo osob samostatně výdělečně činných. Jelikož v těchto řízeních nedochází vždy ke jmenování správce podstaty, toto nařízení by se na ně mělo vztahovat, pokud probíhají pod kontrolou nebo dohledem soudu. V této souvislosti by pojem „kontrola“ měl zahrnovat situace, ve kterých soud zasahuje pouze v případě opravných prostředků věřitele či zúčastněné osoby.“

(8) Bod odůvodnění 10 se nahrazuje tímto:

„(10) Úpadkové řízení nemusí nezbytně zahrnovat zásah soudního orgánu; výrazu „soud“ je v tomto nařízení dán širší význam, který zahrnuje osobu nebo orgán s oprávněním zahájit úpadkové řízení podle vnitrostátního práva. Aby se toto nařízení mohlo použít, musí být řízení (tvořené úkony a formálními náležitostmi stanovenými právními předpisy) v souladu nikoli pouze s tímto nařízením, ale musí být rovněž úředně uznáno a mít právní účinky v členském státě, ve kterém bylo úpadkové řízení zahájeno.“

(9) Vkládá se nový bod odůvodnění 12a, který zní:

(12a) Před zahájením úpadkového řízení by měl soud přezkoumat z úřední povinnosti, zda se místo, kde jsou soustředěny hlavní zájmy nebo provozovna dlužníka, skutečně nachází v rámci jeho příslušnosti. V případě, že okolnosti věci zpochybňují soudní příslušnost, měl by soud po dlužníkovi požadovat předložení dalších důkazů na podporu svých tvrzení a případně poskytnout dlužníkovým věřitelům příležitost vyjádřit svá stanoviska

¹⁹ Úř. věst. L 125, 5.5.2001, s. 15.

k otázce příslušnosti. Věřitelé by navíc měli mít účinný prostředek právní ochrany proti rozhodnutí o zahájení úpadkového řízení.

(10) Bod odůvodnění 13 se zrušuje.

(11) Vkládají se nové body odůvodnění 13a a 13b, které znějí:

(13a) Za „místo, kde se soustřeďují hlavní zájmy“ společnosti nebo jiné právnické osoby by se mělo považovat místo sídla. Tuto domněnku by mělo být možné vyvrátit, pokud se ústřední správa společnosti nachází v jiném členském státě nežli její sídlo a z komplexního hodnocení všech relevantních faktorů vyplývá, způsobem zjistitelným pro třetí osoby, že skutečné středisko správy, kontroly a řízení jejích zájmů se nachází v tomto jiném členském státě. Naproti tomu by tuto domněnku nemělo být možné vyvrátit, pokud jsou řídicí a dozorčí orgány společnosti ve stejném místě, jako je sídlo, a rozhodnutí v oblasti řízení jsou v daném místě přijímána způsobem zjistitelným pro třetí osoby.

(13b) Soudy členského státu, které zahájily řízení, by měly mít rovněž příslušnost pro rozhodování o žalobách, které přímo vyplývají z úpadkového řízení a úzce s ním souvisí, jako jsou vylučovací žaloby. Pokud taková žaloba souvisí s jinou žalobou založenou na občanském a obchodním právu, správce podstaty by měl mít možnost podat obě žaloby k soudu bydliště žalovaného, považuje-li tento postup za účelnější. Může tomu tak být například, pokud si správce podstaty přeje spojit žalobu o odpovědnosti za škodu na vedení společnosti na základě úpadkového práva s žalobou založenou na právu společností nebo obecné odpovědnosti za škodu.

(12) Vkládají se nové body odůvodnění 19a a 19b, které znějí:

(19a) Vedlejší řízení však může rovněž bránit účinné správě majetku. Soud, u kterého bylo podán návrh na zahájení vedlejšího řízení, by měl proto být oprávněn na žádost správce podstaty zahájení řízení odložit nebo odmítnout, pokud nejsou tato řízení nezbytná ochraně zájmů místních věřitelů. Mělo by tomu být tak zejména, pokud správce podstaty, učiněním závazku zatěžujícího majetkovou podstatu, souhlasí s tím, že s místními věřiteli bude zacházet stejně, jako kdyby bylo zahájeno vedlejší řízení, a použije pravidla pořadí pohledávek členského státu, kde bylo o zahájení vedlejšího řízení požádáno, při provedení rozvrhu výtěžku ze zpeněžení majetku nacházejícího se tomto členském státě. Toto nařízení by mělo správci podstaty dát možnost činit takové závazky.

(19b) V zájmu účinného zajištění ochrany místních zájmů by správce podstaty v hlavním řízení neměl být schopen nekalým způsobem zpeněžovat nebo přemísťovat majetek nacházející se v členském státě, kde je umístěna provozovna, aby zmařil možnost účinného uspokojení těchto zájmů, pokud by následně bylo zahájeno vedlejší řízení.

(13) Bod odůvodnění 20 se nahrazuje tímto:

„(20) Hlavní řízení a vedlejší úpadková řízení mohou přispět k účinnému zpeněžení celkového majetku pouze tehdy, pokud jsou všechna souběžně probíhající řízení koordinována.

Základní podmínkou je, aby různí správci podstaty a zapojené soudy úzce spolupracovali a zejména si vyměňovali dostatečné množství informací. Aby se zajistila rozhodující úloha hlavního řízení, měl by mít správce podstaty v tomto řízení několik možností, jak zasahovat do vedlejších úpadkových řízení, která probíhají ve stejné době. Měl by mít zejména možnost navrhnout restrukturalizační plán nebo vyrovnání nebo požádat o přerušování zpeněžování majetku ve vedleším úpadkovém řízení. Při spolupráci by správci podstaty a soudy měli rovněž zohlednit osvědčené postupy spolupráce v přeshraničních úpadkových věcech, jak jsou stanoveny v zásadách a pokynech pro komunikaci a spolupráci, které přijaly evropská a mezinárodní sdružení v oblasti úpadkového práva.“

(14) Vkládají se nové body odůvodnění 20a a 20b, které znějí:

(20a) Tato nařízení by mělo zajistit účinné vedení úpadkových řízení, která se týkají různých společností tvořících skupinu společností. Pokud byla zahájena úpadková řízení proti několika společnostem z jedné skupiny, měla by být tato řízení řádně koordinována. Různí správci podstaty a zapojené soudy by měli proto mít stejnou povinnost navzájem spolupracovat a komunikovat jako ti, kteří jsou zapojeni do hlavního a vedlejšího řízení, která se vedou proti stejnému dlužníkovi. Správce podstaty jmenovaný v řízení proti členovi skupiny společností by navíc měl mít aktivní legitimaci navrhnout záchranný plán v řízení proti jinému členovi stejné skupiny, a to v rozsahu, v jakém je takový nástroj k dispozici ve vnitrostátním úpadkovém právu.

(20b) Zavedení pravidel o úpadku skupiny společností by nemělo omezit možnost soudu zahájit v jediné jurisdikci úpadkové řízení proti několika společnostem náležejícím do stejné skupiny, shledá-li, že místo, kde jsou soustředěny jejich hlavní zájmy, se nachází v jediném členském státě. V takových situacích by soud měl mít rovněž možnost jmenovat stejného správce podstaty ve všech dotčených řízeních.

(15) Vkládá se nový bod odůvodnění 21a, který zní:

(21a) Je zásadní, aby věřitelé, kteří mají své obvyklé místo pobytu, bydliště nebo sídlo v Unii, byli informováni o zahájení úpadkového řízení, jež se týká majetku jejich dlužníka. V zájmu zajištění hladkého přenosu informací k věřitelům by se nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1393/2007 ze dne 13. listopadu 2007 o doručování soudních a mimosoudních písemností ve věcech občanských a obchodních v členských státech²⁰ nemělo použít v situacích, kde toto nařízení odkazuje na povinnost informovat věřitele. Přihlašování pohledávek v řízení zahájeném v jiném členském státě by mělo být pro věřitele snazší díky standardním formulářům dostupným ve všech úředních jazycích Unie.“

(16) Bod odůvodnění 29 se nahrazuje tímto:

„(29) Vzhledem k podnikatelským vztahům by hlavní obsah rozhodnutí o zahájení řízení měl být na žádost správce podstaty zveřejněn v jiném členském státě. Nachází-li se v daném členském státě provozovna, toto zveřejnění by mělo být povinné do doby, než se vytvoří

²⁰ Úř. věst. L 324, 10.12.2007, s. 79.

system propojení insolvenčních rejstříků. V žádném případě však zveřejnění nesmí být předběžnou podmínkou pro uznání řízení vedeného v jiném členském státě.“

(17) Vkládá se nový bod odůvodnění 29a, který zní:

(29a) Aby se zlepšily informace, které jsou k dispozici dlužníkům a zapojeným soudům, a aby se zabránilo zahajování souběžných úpadkových řízení, měly by mít členské státy povinnost zveřejňovat příslušné informace z přeshraničních úpadkových věcí ve veřejně přístupných elektronických rejstřících. Aby se zlepšil přístup věřitelů a soudů s bydlištěm nebo sídlem v jiném členském státu k těmto informacím, mělo toto nařízení by stanovit propojení insolvenčních rejstříků.

(18) Bod odůvodnění 31 se nahrazuje tímto:

„(31) Toto nařízení by mělo obsahovat přílohy, které zejména specifikují vnitrostátní úpadková řízení, na která se toto nařízení vztahuje. Aby bylo možné snadno přizpůsobovat nařízení příslušným změnám ve vnitrostátním úpadkovém právu, které členské státy oznámily, měla by být Komisi svěřena pravomoc přijímat změny příloh pomocí aktů v přenesené pravomoci podle článku 290 Smlouvy o fungování Evropské unie. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci, kterým se mění seznam vnitrostátních řízení v příloze, Komise ověří, zda oznámené řízení splňuje požadavky stanovené v tomto nařízení. Komise by při přípravě a navrhování aktů v přenesené pravomoci měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány Evropskému parlamentu a Radě současně, včas a vhodným způsobem.“

(19) Vkládají se nové body odůvodnění 31a, 31b a 31c, které znějí:

„(31a) Aby se zajistily jednotné podmínky pro provádění nařízení (ES) č. 1346/2000, měly by být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí²¹.

(31b) Toto nařízení ctí základní práva a dodržuje zásady uznané Listinou základních práv Evropské unie. Toto nařízení zejména usiluje o podporu uplatňování článků 8, 17 a 47 týkajících se ochrany osobních údajů, práva na vlastnictví a práva na účinnou právní ochranu a spravedlivý proces.

(31c) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů²² a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů²³ se vztahují na zpracovávání osobních údajů v rámci tohoto nařízení.“

²¹ Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13.

²² Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31.

²³ Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1.

- (20) V bodech odůvodnění 32 a 33 se slova „Smlouva o založení Evropského společenství“ nahrazují slovy „Smlouva o fungování Evropské unie“.
- (21) Články 1 a 2 se nahrazují tímto:

„Článek 1
Oblast působnosti

1. Toto nařízení se použije na kolektivní soudní nebo správní řízení, včetně předběžných řízení, která jsou založena na právu upravujícím úpadek nebo oddlužení a ve kterých, za účelem záchrany, úpravy dluhu, reorganizace nebo likvidace,
- (a) je dlužník zcela či částečně zbaven dispozičních oprávnění k svému majetku a je jmenován správce podstaty, nebo
  - (b) jsou majetek a záležitosti dlužníka pod kontrolou či dohledem soudu.
- Řízení podle tohoto odstavce jsou uvedena v příloze A.
2. Toto nařízení se nepoužije na úpadková řízení, která se týkají
- (c) pojišťoven,
  - (d) úvěrových institucí,
  - (e) investičních podniků v rozsahu, v jakém se na ně vztahuje směrnice 2001/24/ES (v platném znění) a
  - (f) podniků kolektivního investování.

Článek 2
Definice

Pro účely tohoto nařízení:

- (a) „úpadkovým řízením“ se rozumí řízení vyjmenovaná v příloze A;
- (g) „správcem podstaty“ se rozumí
  - i) každá osoba nebo subjekt, jejichž funkcí je spravovat nebo zpeněžovat majetek, u kterého byl dlužníkovi pozbyl dispozičních oprávnění, nebo dohlížet na správu jeho záležitostí. Seznam těchto osob a subjektů je obsažen v příloze C;
  - ii) ve věci, která nezahrnuje jmenování správce podstaty nebo převod dlužníkových pravomocí na něj, dlužník s dispozičními oprávněními;

- (h) „soudem“ se rozumí ve všech člancích vyjma čl. 3b odst. 2 soudní orgán nebo jiný příslušný subjekt členského státu, který je oprávněn zahájit úpadekové řízení, potvrdit zahájení takového řízení nebo v průběhu takového řízení rozhodovat;
- (i) „rozhodnutí o zahájení úpadekového řízení“ zahrnuje
  - i) rozhodnutí soudu o zahájení úpadekového řízení nebo o potvrzení zahájení takového řízení a
  - ii) rozhodnutí soudu o jmenování provizorního správce podstaty;
- (j) „okamžikem zahájení řízení“ se rozumí okamžik, kdy rozhodnutí o zahájení úpadekového řízení nabývá účinku, bez ohledu na to, zda se jedná o konečné rozhodnutí či nikoli;
- (k) „členským státem, ve kterém se nachází majetek“ se rozumí v případě:
  - i) hmotného majetku, členský stát, na jehož území se majetek nachází,
  - ii) majetku nebo vlastnických práv nebo nároků, které musí být zapsány ve veřejném rejstříku, členský stát, pod jehož pravomoc rejstřík spadá,
  - iii) akcií na jméno, členský stát, na jehož území má společnost vydávající akcie svoje sídlo,
  - iv) finančních nástrojů, u kterých je vlastnické právo prokazováno záznamem v rejstříku nebo účtem vedeným zprostředkovatelem nebo na jeho jméno („zaknihované cenné papíry“), členský stát, ve kterém je veden rejstřík nebo účet se záznamy,
  - v) hotovosti na bankovních účtech u úvěrové instituce, členský stát uvedený v čísle IBAN účtu,
  - vi) pohledávek za jinými třetími osobami, než jsou osoby uvedené v pododstavci písm. v), členský stát, na jehož území jsou soustředěny hlavní zájmy povinné třetí osoby, určený podle čl. 3 odst. 1;
- (l) „provozovnou“ se rozumí jakékoli provozní místo, kde dlužník vykonává nikoli přechodnou hospodářskou činnost za pomoci lidských zdrojů a majetku;
- (m) „místními věřiteli“ se rozumí věřitelé, jejichž pohledávky za dlužníkem vznikly z provozu provozovny nacházející se v jiném členském státě, než je členský stát, ve kterém je místo, kde jsou soustředěny hlavní zájmy dlužníka;
- (n) „skupinou společností“ se rozumí skupina společností sestávající z mateřské společnosti a dceřiných společností;
- (o) „mateřskou společností“ se rozumí společnost, která

- i) má většinu hlasovacích práv, která náležejí akcionářům nebo společníkům, v jiné společnosti („dceřiná společnost“); nebo
- ii) je akcionářem nebo společníkem dceřiné společnosti a má právo
  - aa) jmenovat nebo odvolat většinu členů správních, řídicích nebo dozorčích orgánů dané dceřiné společnosti; nebo
  - bb) vykonávat rozhodující vliv v dceřiné společnosti podle smlouvy s touto společností nebo podle ustanovení jejich stanov.

(22) V článku 3 se odstavce 1 a 3 nahrazují tímto:

„1. Soudy členského státu, na jehož území je místo, kde jsou soustředěny hlavní zájmy dlužníka, mají příslušnost zahájit úpadkové řízení („hlavní řízení“). Místo, kde jsou soustředěny hlavní zájmy, je místem, ze kterého dlužník své zájmy pravidelně spravuje a které je zjistitelné třetími osobami.

V případě společnosti nebo právnické osoby se za místo, kde jsou soustředěny hlavní zájmy, považuje místo sídla, není-li prokázán opak.

V případě osoby samostatně výdělečně činné se za místo, kde jsou soustředěny hlavní zájmy, považuje hlavní provozovna; v případě ostatních fyzických osob je místem, kde jsou soustředěny hlavní zájmy, místo obvyklého bydliště.

3. Pokud bylo zahájeno úpadkové řízení podle odstavce 1, stávají se jakákoli řízení následně zahájená podle odstavce 2 vedlejšími řízeními. Příslušným časovým okamžikem pro posouzení, zda má dlužník provozovnu na území jiného členského státu, je v takovém případě datum zahájení hlavního řízení.“

(23) Vkládají se nové články 3a a 3b, které znějí:

„Článek 3a

Příslušnost pro související žaloby

1. Soudy členského státu, na jehož území bylo zahájeno úpadkové řízení podle článku 3, jsou **příslušné pro žaloby, které přímo vyplývají z úpadkového řízení a úzce s ním souvisí.**
2. Pokud žaloba uvedená v odstavci 1 souvisí s žalobou v občanských a obchodních věcech proti stejnému žalovanému, může správce podstaty podat obě žaloby k soudům v členském státě, na jehož území má žalovaný bydliště, nebo je-li podávána žaloba na několik žalovaných, k soudům členského státu, na jehož území má bydliště kterýkoliv z nich, má-li daný soud příslušnost podle pravidel nařízení (ES) č. 44/2001.
3. Žaloby navzájem souvisejí ve smyslu tohoto článku, pokud je mezi nimi dán tak úzký vztah, že jejich společné projednání a rozhodnutí je vhodné k tomu, aby se zabránilo vydání vzájemně si odporujících rozhodnutí v oddělených řízeních.

Článek 3b

Přezkoumání příslušnosti; právo na soudní přezkum

1. Soud, u kterého byl podán návrh na zahájení úpadkového řízení, přezkoumá z úřední povinnosti, zda má příslušnost podle článku 3. V rozhodnutí o zahájení úpadkového řízení soud uvede důvody, na nichž je založena jeho příslušnost a konkrétně, zda je příslušnost založena na čl. 3 odst. 1 nebo 2.
  2. Je-li úpadkové řízení zahájeno v souladu s vnitrostátním právem bez soudního rozhodnutí, správce podstaty jmenovaný v takovém řízení přezkoumá, zda má členský stát, ve kterém řízení probíhá, příslušnost podle článku 3. Shledá-li správce podstaty, že příslušnost existuje, uvede důvody, na kterých je příslušnost založena a konkrétně, zda je příslušnost založena na čl. 3 odst. 1 nebo 2.
  3. Každý věřitel nebo zúčastněná osoba s obvyklým místem pobytu, bydlištěm nebo sídlem v jiném členském státě, než je stát, kde bylo zahájeno řízení, má právo napadnout rozhodnutí o zahájení hlavního řízení. Soud, který zahajuje hlavní řízení, nebo správce podstaty o svém rozhodnutí včas informuje věřitele, jsou-li známi, aby jim umožnil toto rozhodnutí napadnout.“
- (24) Změna znění čl. 4 odst. 2 v anglickém jazyce nemá žádný účinek na znění ustanovení v českém jazyce.
- (25) Vkládá se nový článek 6a, který zní:

„Článek 6a **Ujednání o započtení**

Ujednání o započtení se řídí výhradně právem rozhodným pro smlouvu, jíž se řídí tato ujednání.“

- (26) Vkládá se nový článek 10a, který zní:

„Článek 10a **Schvalovací požadavky podle místního práva**

Pokud právo členského státu, kterým se řídí účinky úpadkového řízení na smlouvy uvedené v člancích 8 a 10, stanoví, že smlouvu lze platně vypovědět nebo změnit pouze se souhlasem soudu, který zahájil úpadkové řízení, avšak žádné úpadkové řízení v daném členském státě zahájeno nebylo, pravomoc schválit výpověď nebo změnu těchto smluv má soud, který zahájil úpadkové řízení.“

- (27) Článek 15 se nahrazuje tímto:

„Článek 15

Účinky úpadkového řízení na probíhající soudní nebo rozhodčí řízení

Účinky úpadkového řízení na probíhající soudní nebo rozhodčí řízení, která se týkají majetku nebo práva náležejícího do majetkové podstaty, se řídí výlučně právem členského státu, ve kterém se probíhající soudní nebo rozhodčí řízení koná.“

(28) Článek 18 se mění takto:

(a) Odstavec 1 článku 18 se nahrazuje tímto:

1. Správce podstaty jmenovaný soudem s příslušností podle čl. 3 odst. 1 může v jiném členském státě vykonávat veškeré pravomoci, které jsou mu svěřeny podle práva státu, ve kterém bylo řízení zahájeno, dokud v tomto státě není na základě návrhu zahájeno jiné úpadkové řízení nebo schváleno ochranné opatření bránící jejich výkonu. S výhradou článků 5 a 7 může správce podstaty zejména přemístit majetek dlužníka z území členského státu, ve kterém se nachází. Může rovněž učinit závazek, že v hlavním řízení budou respektována práva na rozvrh výtěžku ze zpeněžení a práva na pořadí pohledávky, která by věřitelé měli, pokud by bylo zahájeno vedlejší řízení. Tento závazek podléhá případným formálním požadavkům státu, ve kterém bylo zahájeno hlavní řízení, a je vymahatelný na majetkové podstatě a zatěžuje ji.“

(b) V odstavci 3 se poslední věta nahrazuje tímto:

„Tyto pravomoci nesmějí zahrnovat donucovací opatření, nejsou-li nařízena soudem, nebo právo rozhodovat v soudních řízeních či sporech.“

(29) Vkládají se nové články 20a, 20b, 20c a 20d, které znějí:

„Článek 20a

Vytvoření insolvenčních rejstříků

Členské státy na svém území vytvoří a povedou jeden či několik rejstříků, ve kterých prostřednictvím internetu zpřístupní veřejnosti tyto informace („insolvenční rejstříky“):

- (a) datum zahájení úpadkového řízení;
- (b) soud, který zahájil úpadkové řízení, a případné číslo jednací;
- (c) druh zahájeného insolvenčního řízení;
- (d) jméno a adresu dlužníka;
- (e) jméno a adresu jmenovaného správce podstaty;
- (f) lhůtu pro přihlášení pohledávek;
- (g) rozhodnutí o zahájení úpadkového řízení;

- (h) rozhodnutí o jmenování správce podstaty, jde-li o jiné rozhodnutí než rozhodnutí v písm. g) tohoto odstavce;
- (i) datum skončení hlavního řízení.

Článek 20b

Propojení insolvenčních rejstříků

1. Komise prováděcím aktem vytvoří decentralizovaný systém propojení insolvenčních rejstříků. Tento systém sestává z insolvenčních rejstříků a portálu evropské e-justice, který slouží jako ústřední elektronické přístupové místo k informacím ze systému. Systém poskytne službu vyhledávání ve všech úředních jazycích Unie za účelem zpřístupnění informací uvedených v článku 20a.
2. Prováděcím aktem v souladu s postupem uvedeným v čl. 45b odst. 3 přijme Komise do ...[36 měsíců od data vstupu tohoto nařízení v platnost]:
  - technické specifikace vymezující metody komunikace a výměny informací elektronickými prostředky na základě specifikace rozhraní pro systém propojení insolvenčních rejstříků,
  - technická opatření zajišťující minimální technologické zabezpečení informací pro komunikaci a šíření informací v rámci systému propojení insolvenčních rejstříků,
  - minimální kritéria pro vyhledávání v portálu evropské e-justice založená na informacích uvedených v článku 20a,
  - minimální kritéria pro zobrazování výsledků vyhledávání založená na informacích uvedených v článku 20a,
  - modality a technické podmínky dostupnosti služeb poskytovaných systémem propojení a
  - glosář se základním vysvětlením vnitrostátních úpadkových řízení uvedených v příloze A.

Článek 20c

Náklady na vytvoření a propojení insolvenčních rejstříků

1. Vytvoření a budoucí vývoj systému propojení insolvenčních rejstříků jsou financovány ze souhrnného rozpočtu Unie.
2. Každý členský stát ponese náklady spojené s přizpůsobením svých vnitrostátních insolvenčních rejstříků tak, aby byly interoperativní s portálem evropské e-justice, a dále náklady spojené se správou, provozem a údržbou rejstříku.

Článek 20d
Zápis úpadkového řízení do rejstříku

Pokud bylo zahájeno hlavní nebo vedlejší řízení proti společnosti nebo právnické osobě nebo osobě samostatně výdělečně činné, soud, který zahajuje řízení, zajistí, aby byly informace uvedené v článku 20a bezodkladně zveřejněny v insolvenčním rejstříku státu, kde se řízení zahajuje.“

(30) Články 21 a 22 se nahrazují tímto:

„Článek 21
Zveřejnění v jiném členském státě

1. Do vytvoření systému propojení insolvenčních rejstříků uvedeného v článku 20b správce podstaty požádá, aby oznámení o zahájení úpadkového řízení a případně i rozhodnutí o jeho jmenování bylo zveřejněno v jiném členském státě, kde se nachází provozovna dlužníka, podle pravidel pro zveřejnění platných v tomto státě. Toto zveřejnění označí jmenovaného správce podstaty a zda se příslušnost odvozuje podle čl. 3 odst. 1 nebo 2.
2. Správce podstaty může žádat, aby informace uvedené v odstavci 1 tohoto článku byly zveřejněny v kterémkoliv jiném členském státě, kde se nachází majetek nebo věřitelé, a to podle pravidel pro zveřejnění stanovených v tomto státě.“

(31) Článek 22 se nahrazuje tímto:

„Článek 22
Zápis do veřejných rejstříků jiného členského státu

Do zprovoznění systému propojení insolvenčních rejstříků uvedeného v článku 20b správce podstaty požádá, aby byla rozhodnutí uvedená v článku 21 zveřejněna v katastru nemovitostí, obchodním rejstříku nebo kterémkoliv jiném veřejném rejstříku v kterémkoliv jiném členském státě, kde se nachází provozovna dlužníka. Správce podstaty může požádat, aby ke zveřejnění došlo v kterémkoliv jiném členském státě.“

(32) Článek 25 se nahrazuje tímto:

„Článek 25
Uznávání a vykonatelnost jiných rozhodnutí

1. Rozhodnutí, která se týkají průběhu a skončení úpadkového řízení a jsou vynesena soudem, jehož rozhodnutí o zahájení řízení je uznáno podle článku 16, a vyrovnání tímto soudem schválená, se rovněž uznávají bez dalších formalit. Tato rozhodnutí se vykonávají v souladu s články 32 až 56, s výjimkou čl. 34 odst. 2, nařízení (ES) č. 44/2001.

První pododstavec se rovněž vztahuje na rozhodnutí, která vyplývají přímo z úpadkového řízení, a na rozhodnutí, která s ním úzce souvisejí, i když je vynesl jiný soud.

První pododstavec se rovněž vztahuje na rozhodnutí týkající se ochranných opatření, která byla učiněna po podání návrhu na zahájení úpadkového řízení nebo spolu s ním.

2. Uznávání a výkon rozhodnutí jiných než uvedených v odstavci 1 se řídí nařízením uvedeným v odstavci 1, je-li použitelné.“

(33) Článek 27 se nahrazuje tímto:

„Článek 27
Zahájení řízení

Pokud bylo soudem členského státu zahájeno hlavní řízení a toto řízení bylo uznáno v jiném členském státě, soud jiného členského státu, jenž je příslušný podle čl. 3 odst. 2, může zahájit vedlejší úpadkové řízení v souladu s ustanoveními této kapitoly. Účinky vedlejšího řízení se omezují na majetek dlužníka nacházející se na území členského státu, ve kterém bylo toto řízení zahájeno.“

(34) Vkládá se nový článek 29a, který zní:

„Článek 29a
Rozhodnutí o zahájení vedlejšího řízení

1. Soud, u kterého byl podán návrh na zahájení vedlejšího řízení, o tom bezodkladně vyrozumí správce podstaty v hlavním řízení a poskytne mu příležitost být ve věci tohoto návrhu slyšen.

2. Na žádost správce podstaty v hlavním řízení odloží soud uvedený v odstavci 1 rozhodnutí o zahájení nebo odmítne zahájit vedlejší řízení, pokud zahájení takového řízení není nutné k ochraně zájmů místních věřitelů, zejména když správce podstaty v hlavním řízení učinil závazek uvedený v čl. 18 odst. 1 a dodržuje jeho podmínky.

3. Při rozhodování o tom, zda zahájit vedlejší řízení, soud uvedený v odstavci 1 zahájí takový druh řízení podle vnitrostátního práva, který je při zohlednění zájmů místních věřitelů nejvhodnější bez ohledu na to, zda jsou splněny jakékoliv podmínky ohledně solventnosti dlužníka.

4. Rozhodnutí o zahájení vedlejšího řízení se oznamuje správci podstaty v hlavním řízení, který má právo toto rozhodnutí napadnout.“

(35) Článek 31 se nahrazuje tímto:

„Článek 31
Spolupráce a komunikace mezi správcem podstaty

1. Správce podstaty v hlavním řízení a správce podstaty ve vedlejšího řízení navzájem spolupracují, a to v rozsahu, v jakém je tato spolupráce slučitelná s pravidly platnými pro každé z těchto řízení. Tato spolupráce může mít formu dohod nebo protokolů.

2. Správci podstaty, zejména:
- (a) si navzájem neprodleně sdělují jakékoli informace, které mohou mít význam pro druhé řízení, zejména vývoj u přihlašování a ověřování pohledávek, a veškerá opatření zaměřená na záchranu nebo restrukturalizaci dlužníka a na skončení řízení, pod podmínkou, že jsou učiněna vhodná opatření na ochranu důvěrných informací;
  - (b) prozkoumají možnost restrukturalizace dlužníka, a kde tato možnost existuje, koordinují tvorbu a provádění restrukturalizačního plánu;
  - (c) koordinují průběh zpeněžování nebo vypořádání majetku nebo záležitostí dlužníka; správce podstaty ve vedlejším řízení poskytne správci podstaty v hlavním řízení včas příležitost k tomu, aby předložil návrhy na zpeněžení nebo vypořádání majetku ve vedlejším řízení.“
- (36) Vkládají se nové články 31a a 31b, které znějí:

„Článek 31a
Spolupráce a komunikace mezi soudy

1. Aby se usnadnila koordinace hlavního a vedlejšího úpadkového řízení proti stejnému dlužníkovi, soud, u kterého byl podán návrh na zahájení úpadkového řízení nebo který takové řízení zahájil, spolupracuje s kterýmkoliv jiným soudem, u kterého byl podán návrh na zahájení úpadkového řízení nebo který takové řízení zahájil, a to v rozsahu, v jakém je tato spolupráce slučitelná s pravidly platnými pro každé z těchto řízení. Za tímto účelem mohou soudy případně jmenovat osobu nebo subjekt jednající pod jejich vedením.
2. Soudy uvedené v odstavci 1 mohou spolu přímo komunikovat nebo se navzájem žádat o informace či pomoc pod podmínkou, že tato komunikace není zpoplatněna a respektuje procesní práva účastníků řízení a pravidla pro důvěrnost informací.
3. Spolupráci lze provádět všemi vhodnými prostředky, včetně
  - (a) sdělování informací způsobem, který soud považuje za vhodný;
  - (b) koordinace správy dlužníkovy majetku a záležitostí a dohledu v této oblasti;
  - (c) koordinace průběhu jednání;
  - (d) koordinace schvalování protokolů.

Článek 31b
Spolupráce a komunikace mezi správcem podstaty a soudy

1. Aby se usnadnila koordinace hlavního a vedlejšího úpadkového řízení, která byla zahájena proti stejnému dlužníkovi,

- (a) správce podstaty v hlavním řízení spolupracuje a komunikuje s kterýmkoliv soudem, u kterého byl podán návrh na zahájení úpadkové řízení nebo který takové řízení zahájil, a
  - (e) správce podstaty v řízení vedlejším nebo územně omezeném spolupracuje a komunikuje s kterýmkoliv soudem, u kterého byl podán návrh na zahájení úpadkové řízení nebo který takové řízení zahájil.
2. Spolupráci uvedenou v odstavci 1 lze provádět všemi vhodnými prostředky stanovenými v čl. 31a odst. 3, a to v rozsahu, v jakém je tato spolupráce slučitelná s pravidly platnými pro každé z těchto řízení.“

(37) Článek 33 se mění takto:

(a) Název se nahrazuje tímto:

„Přerušeni řízení“

(b) V odstavci 1 a 2 se výraz „zpeněžování“ nahrazuje výrazem „řízení“.

(38) Článek 34 se nahrazuje tímto:

„Článek 34

Skončení hlavního nebo vedlejšího úpadkového řízení

1. Skončení hlavního řízení nebrání v tom, aby pokračovala vedlejší řízení, která v daný okamžik probíhají.
  2. Pokud bylo zahájeno vedlejší řízení proti právnické osobě v členském státě, ve kterém má tato osoba sídlo, a součástí skončení daného řízení je zrušení této právnické osoby, takové zrušení nebrání v tom, aby pokračovalo hlavní řízení, které bylo zahájeno v jiném členském státě.“
- (39) Změna znění článku 35 v anglickém jazyce nemá žádný účinek na znění ustanovení v českém jazyce.
- (40) Článek 37 se nahrazuje tímto:

„Článek 37

Přeměna dříve zahájených řízení

Správce podstaty v hlavním řízení může požadovat, aby soud v členském státě, u kterého bylo zahájeno vedlejší řízení, nařídil přeměnu vedlejšího řízení na jiný druh úpadkového řízení upravený v právu tohoto členského státu.“

(41) Článek 39 se nahrazuje tímto:

„Článek 39
Právo přihlásit pohledávky

Každý věřitel včetně správce daně a orgánů sociálního zabezpečení, který má své obvyklé místo pobytu, bydliště nebo sídlo v jiném členském státě, než je stát, který zahájil řízení („zahraniční věřitel“), má právo přihlásit pohledávky v úpadkovém řízení, a to jakýmkoliv prostředkem komunikace, včetně elektronickým, který je přijatelný podle práva státu, ve kterém bylo řízení zahájeno. Pro přihlašování pohledávky není povinné zastoupení advokátem nebo příslušníkem jiné právní profese.“

(42) Článek 40 se mění takto:

(a) V odstavci 2 se doplňuje nová věta, která zní:

„Oznámení obsahuje rovněž kopii standardního formuláře pohledávky, který je uveden v článku 41, nebo odkaz na zveřejnění tohoto formuláře na internetu.“

(b) Vkládá se nový odstavec 3, který zní:

„3. Informace uvedené v tomto článku se poskytují na standardním formuláři oznámení, který se stanoví v souladu s poradním postupem uvedeným v článku 45b a zveřejní na portálu evropské e-justice do .....[24 měsíců od data vstupu tohoto nařízení v platnost]. Formulář má záhlaví „Oznámení o úpadkovém řízení“ ve všech úředních jazycích Unie. Předává se v úředním jazyce nebo v úředních jazycích státu, ve kterém se zahajuje řízení, nebo v jiném jazyce, který daný stát označil za přijatelný v souladu s čl. 41 odst. 3, pokud lze předpokládat, že tomuto jazyku mohou cizí věřitelé snáze porozumět.“

(43) Článek 41 se nahrazuje tímto:

„Článek 41
Postup při přihlašování pohledávek

1. Každý známý zahraniční věřitel přihlašuje svou pohledávku na standardním formuláři, který se stanoví v souladu s poradním postupem uvedeným v čl. 45b odst. 4 a zveřejní na portálu evropské e-justice do .....[24 měsíců od data vstupu tohoto nařízení v platnost]. Formulář má záhlaví „Příhláška pohledávky“ ve všech úředních jazycích Unie.
2. Na standardním formuláři přihlášky věřitel uvedený v odstavci 1 uvede
  - (a) své jméno a adresu;
  - (b) povahu pohledávky;
  - (c) výši pohledávky a den jejího vzniku;
  - (d) zda je uplatňováno přednostní pořadí pohledávky;

- (e) zde uplatňuje u pohledávky věcné zajištění nebo výhradu vlastnictví, a pokud ano, na který majetek se vztahují zástavní nároky, jichž se dovolává, a
- (f) zda uplatňuje nějaké započtení či zda je uplatňovaná částka prosta započtení.

K standardnímu formuláři přihlášky se připojí kopie podkladů, pokud existují.

- 3. Pohledávky lze přihlašovat v kterémkoliv úředním jazyce Unie. Věřitel může být požádán o poskytnutí překladu do úředního jazyka nebo do jednoho z úředních jazyků státu, ve kterém bylo řízení zahájeno, nebo do jiného jazyka, který tento stát označil za přijatelný. Každý členský stát označí nejméně jeden úřední jazyk Unie, jiný než jeho vlastní, který je pro něj přijatelný pro účely přihlašování pohledávek.
  - 4. Pohledávky lze přihlašovat ve lhůtě, kterou stanoví právo státu, ve kterém bylo zahájeno úpadkové řízení. V případě zahraničního věřitele nesmí činit tato lhůta méně než 45 dní od zveřejnění oznámení o zahájení úpadkového řízení v insolvenčním rejstříku státu, kde bylo řízení zahájeno.
  - 5. Pokud správce podstaty popírá pohledávku přihlášenou v souladu s tímto článkem, poskytne věřiteli příležitost předložit další důkazy o její existenci a výši.“
- (44) Článek 42 se zrušuje.
- (45) Vkládá se nová kapitola IVa, která zní:

„KAPITOLA IVA ÚPADKOVÉ ŘÍZENÍ PROTI ČLENŮM SKUPINY SPOLEČNOSTÍ

Článek 42a

Povinnost spolupráce a sdělování informací mezi správci

- 1. Pokud se úpadkové řízení týká dvou nebo více členů skupiny společností, správce podstaty jmenovaný v řízení proti členovi takové skupiny spolupracuje s kterýmkoliv jiným správcem podstaty jmenovaným v řízení proti jinému členovi stejné skupiny, a to v rozsahu, v jakém je taková spolupráce vhodná pro usnadnění účelného vedení řízení, není neslučitelná s pravidly, která se na ně vztahují, a nezahrnuje žádný konflikt zájmů. Tato spolupráce může mít formu dohod nebo protokolů.
- 2. Při provádění spolupráce uvedené v odstavci 1 správci podstaty
  - (a) si bezodkladně navzájem sdělí informace, které mohou mít význam pro druhé řízení pod podmínkou, že jsou přijata vhodná opatření k ochraně důvěrných informací;
  - (b) prozkoumají možnosti restrukturalizace skupiny, a existují-li tyto možnosti, koordinují návrhy a vyjednávání koordinovaného restrukturalizačního plánu;

- (c) koordinují správu záležitostí členů skupiny, na které se vztahují úpadková řízení, a dohlíží na tyto záležitosti.

Správci podstaty mohou souhlasit s poskytnutím dalších pravomocí správci podstaty jmenovanému v jednom z daných řízení, pokud takovou dohodu nezakazují pravidla platná pro každé z těchto řízení.

Článek 42b

Komunikace a spolupráce mezi soudy

1. Pokud se úpadkové řízení týká dvou nebo více členů skupiny společností, soud, u kterého byl podán návrh na zahájení řízení proti členovi takové skupiny nebo který takové řízení zahájil, spolupracuje s kterýmkoliv jiným soudem, u kterého byl podán návrh na zahájení řízení proti jinému členovi stejné skupiny nebo který takové řízení zahájil, a to v rozsahu, v jakém je taková spolupráce vhodná pro usnadnění účelného vedení řízení a není neslučitelná s pravidly, která se na ně vztahují. Za tímto účelem mohou soudy případně jmenovat osobu nebo subjekt jednající pod jejich vedením.
2. Soudy uvedené v odstavci 1 mohou komunikovat nebo žádat o informace či pomoc přímo mezi sebou.
3. Spolupráce se provádí všemi vhodnými prostředky, včetně
  - (a) sdělování informací všemi vhodnými prostředky pod podmínkou, že tato komunikace není zpoplatněna a respektuje procesní práva účastníků řízení a pravidla pro důvěrnost informací;
  - (d) koordinace správy majetku a záležitostí člena skupiny a dohledu nad nimi;
  - (e) koordinace průběhu jednání;
  - (f) koordinace schvalování protokolů.

Článek 42c

Spolupráce a komunikace mezi správci podstaty a soudy

Správce podstaty jmenovaný v úpadkovém řízení proti členovi skupiny společností spolupracuje a komunikuje s kterýmkoliv soudem, u kterého byl podán návrh na zahájení řízení proti jinému členovi stejné skupiny nebo který takové řízení zahájil, a to v rozsahu, v jakém je taková spolupráce vhodná pro usnadnění koordinace řízení a není neslučitelná s pravidly, která se na ně vztahují. Správce podstaty zejména může požadovat po soudu informace o řízení proti jinému členovi skupiny, nebo požadovat pomoc v řízení, ve kterém byl jmenován.

Článek 42d
Pravomoci správců podstaty a přerušení řízení

1. Správce podstaty jmenovaný v úpadkovém řízení, které bylo zahájeno proti členovi skupiny společností, má právo
  - (a) být slyšen v každém řízení zahájeném proti kterémukoliv jinému členu stejné skupiny a účastnit se jej, a to zejména prostřednictvím účasti na schůzi věřitelů;
  - (g) žádat o přerušení řízení, které bylo zahájeno proti kterémukoliv jinému členu stejné skupiny;
  - (h) navrhnout záchranný plán, vyrovnání nebo srovnatelné opatření pro všechny či některé členy skupiny, proti kterým byla zahájena úpadková řízení, a předložit takový návrh v řízení zahájeném proti jinému členu stejné skupiny v souladu s rozhodným právem těchto řízení; a
  - (i) žádat o další procesní opatření v rámci práva uvedeného v písm. c), která mohou být nezbytná pro účely záchrany, včetně změny řízení.
2. Soud, který zahájil řízení uvedené v odst. 1 písm. b) přeruší řízení v celém rozsahu nebo z části, pokud se prokáže, že toto přerušení bude k užítku věřitelů v těchto řízeních. Toto přerušení lze nařídit až na dobu tří měsíců a lze jej na stejnou dobu prodloužit nebo obnovit. Soud, který nařídil přerušení řízení, může po správci podstaty požadovat, aby přijal vhodná opatření k zajištění zájmů věřitelů v řízení.“

(46) Vkládá se nový článek 44a, který zní:

„Článek 44a
Informace o vnitrostátním úpadkovém právu

1. S cílem zpřístupnit informace veřejnosti poskytnou členské státy v rámci Evropské soudní sítě pro občanské a obchodní věci vytvořené rozhodnutím Rady 2001/470/ES²⁴ popis svých vnitrostátních právních předpisů a řízení v oblasti úpadkového práva, a to zejména těch, které se týkají záležitostí uvedených v čl. 4 odst. 2.
  2. Členské státy tyto informace pravidelně aktualizují.“
- (47) Článek 45 se nahrazuje tímto:

„Článek 45
Změna příloh

1. Komise je zmocněna přijmout akty v přenesené pravomoci ke změně přílohy A a C v souladu postupem stanoveným v tomto článku a v článku 45a.

---

²⁴ Úř. věst. L 174, 27.6.2001, s. 25.

2. Za účelem vyvolání změn přílohy A členské státy oznámí Komisi svá vnitrostátní pravidla úpadkových řízení, u kterých chtějí, aby byla zahrnuta v příloze A, a to spolu s jejich krátkým popisem. Komise přezkoumá, zda oznámená pravidla vyhovují podmínkám stanoveným v článku 1, a je-li tomu tak, aktem v přenesené pravomoci změní přílohu A.“
- (48) Vkládají se nové články 45a a 45b, které znějí:

„Článek 45a
Výkon přenesené pravomoci

1. _____ Právní moc přijímat akty v přenesené pravomoci svěřená Komisi podléhá podmínkám stanoveným v tomto článku.
2. _____ Přenesení pravomoci uvedené v článku 45 platí na dobu neurčitou ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost.
3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v článku 45 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomocí v něm blíže určených. Rozhodnutí nabývá účinku dnem následujícím po zveřejnění rozhodnutí v Úředním věstníku Evropské unie nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.
4. _____ Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 45 vstoupí v platnost, pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 45b
Právní moc přijímat prováděcí akty

1. Právní moc přijímat prováděcí akty se Komisi svěřuje k těmto účelům:
  - (a) zavést propojení insolvenčních rejstříků, jak je uvedeno v článku 20b; a
  - (b) vytvořit a následně pozměňovat formuláře uvedené v člancích 40 a 41.
2. Při přijímání nebo pozměňování prováděcích aktů uvedených v odstavci 1 je Komisi nápomocen výbor ve smyslu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011²⁵.
3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení 182/2011.
4. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 4 nařízení 182/2011.“

²⁵ Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13.

- (49) V článku 46 se datum „1. června 2012“ nahrazuje datem „[10 let po datu použitelnosti]“.
- (50) Vkládá se nový článek 46a, který zní:

„Článek 46a
Ochrana údajů

1. Na zpracovávání osobních údajů podle tohoto nařízení uplatňují členské státy směrnici 95/46/ES.
  2. Na zpracovávání osobních údajů prováděné Komisí podle tohoto nařízení se uplatňuje nařízení (ES) č. 45/2001.“
- (51) Příloha B se zrušuje.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Je použitelné ode dne .....[24 měsíců od vstupu tohoto nařízení v platnost], s výjimkou ustanovení o poskytování informací o vnitrostátních úpadkových řízeních (článek 44a), který je použitelný ode dne ..... [12 měsíců od data vstupu tohoto nařízení v platnost].

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné v členských státech v souladu se Smlouvami.

V Štrasburku dne

Za Evropský parlament
předseda

Za Radu
předseda

LEGISLATIVNÍ FINANČNÍ VÝKAZ

1. RÁMEC NÁVRHU/PODNĚTU

1.1. Název návrhu/podnětu

Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 1346/2000 o úpadkovém řízení

1.2. Příslušné oblasti politik podle členění ABM/ABB²⁶

Hlava 33 – Spravedlnost

1.3. Povaha návrhu/podnětu

- Návrh/podnět se týká **nové akce**
- Návrh/podnět se týká **nové akce následující po pilotním projektu / přípravné akci**²⁷
- Návrh/podnět se týká **prodloužení stávající akce**
- Návrh/podnět se týká **akce přeměřované na jinou akci**

1.4. Cíle

1.4.1. Víceleté strategické cíle Komise sledované návrhem/podnětem

Rozvoj oblasti spravedlnosti, Spravedlnost pro růst

1.4.2. Specifické cíle a příslušné aktivity ABM/ABB

Specifický cíl č.

Justiční spolupráce v občanských a obchodních věcech

Příslušné aktivity ABM/ABB

33 03

²⁶ ABM: řízení podle činností (Activity-Based Management) – ABB: sestavování rozpočtu podle činností (Activity-Based Budgeting).

²⁷ Uvedené v čl. 49 odst. 6 písm. a) nebo b) finančního nařízení.

1.4.3. *Očekávané výsledky a dopady*

Upřesněte účinky, které by návrh/podnět měl mít na příjemce / cílové skupiny.

Zvýšení účinnosti a transparentnosti přeshraničních úpadkových řízení

1.4.4. *Ukazatele výsledků a dopadů*

Upřesněte ukazatele, podle kterých je možno sledovat uskutečňování návrhu/podnětu.

1.5. Odůvodnění návrhu/podnětu

1.5.1. *Potřeby, které mají být uspokojeny v krátkodobém nebo dlouhodobém horizontu*

Revize nařízení č. 1346/2000 o úpadkovém řízení

1.5.2. *Přidaná hodnota ze zapojení EU*

1.5.3. *Závěry vyvozené z podobných zkušeností v minulosti*

1.5.4. *Provázanost a možná součinnost s dalšími finančními nástroji*

1.6. Doba trvání akce a finanční dopad

Časově omezený návrh/podnět

- Návrh/podnět s platností od [DD/MM]RRRR do [DD/MM]RRRR
- Finanční dopad od RRRR do RRRR

➤ Časově neomezený návrh/podnět

- Provádění s obdobím rozběhu od přijetí nařízení
  - poté plné fungování.

1.7. Předpokládaný způsob řízení²⁸

➤ Přímé centralizované řízení Komisí

Nepřímé centralizované řízení, při kterém jsou úkoly plnění rozpočtu svěřeny:

- výkonným agenturám
- subjektům zřízeným Společenstvími²⁹
- vnitrostátním veřejnoprávním subjektům / subjektům pověřeným výkonem veřejné služby
- osobám pověřeným prováděním zvláštních opatření podle hlavy V Smlouvy o Evropské unii a označeným v příslušném základním právním aktu ve smyslu článku 49 finančního nařízení

Sdílené řízení s členskými státy

Decentralizované řízení s třetími zeměmi

Společné řízení s mezinárodními organizacemi (*upřesněte*)

Pokud vyberete více způsobů řízení, upřesněte je v části „Poznámky“.

Poznámky

Finanční dopad na rozpočet EU bude mít pouze propojení insolvenčních rejstříků (ústřední propojení).

Insolvenční rejstříky budou propojeny prostřednictvím portálu evropské e-justice, který bude ústředním elektronickým přístupovým místem k informacím ze systému (viz článek 20b návrhu).

²⁸ Podrobnosti o způsobech řízení a odkazy na finanční nařízení jsou uvedeny na internetové stránce GŘ pro rozpočet: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

²⁹ Uvedené v článku 185 finančního nařízení.

2. SPRÁVNÍ OPATŘENÍ

2.1. Pravidla pro sledování a podávání zpráv

Upřesněte četnost a podmínky.

--

2.2. Systém řízení a kontroly

2.2.1. Zjištěná rizika

--

2.2.2. Předpokládané metody kontroly

--

2.3. Opatření k zamezení podvodů a nesrovnalostí

Upřesněte stávající či předpokládaná preventivní a ochranná opatření.

--

3. ODHADOVANÝ FINANČNÍ DOPAD NÁVRHU/PODNĚTU

3.1. Okruhy víceletého finančního rámce a dotčené výdajové rozpočtové linie

- Stávající výdajové rozpočtové linie

V pořadí okruhů víceletého finančního rámce a rozpočtových linií.

Okruh víceletého finančního rámce	Rozpočtová linie	Druh výdajů	Příspěvek			
	Číslo [Popis.....]	RP/NRP ⁽³⁰⁾	ze zemí ESVO ³¹	z kandidátských zemí ³²	ze třetích zemí	ve smyslu čl. 18 odst. 1 písm. aa) finančního nařízení
[3]	[33.0301] [Program Spravedlnost]	Rozl./	NE	NE	NE	NE

- Nové rozpočtové linie, jejichž vytvoření se požaduje

V pořadí okruhů víceletého finančního rámce a rozpočtových linií.

Okruh víceletého finančního rámce	Rozpočtová linie	Druh výdajů	Příspěvek			
	Číslo [okruh.....]	RP/NRP	ze zemí ESVO	z kandidátských zemí	ze třetích zemí	ve smyslu čl. 18 odst. 1 písm. aa) finančního nařízení
[3]	[XX.YY.YY.YY]		ANO/NE	ANO/NE	ANO/NE	ANO/NE

³⁰ RP = rozlišené prostředky / NRP = nerozlišené prostředky.

³¹ ESVO: Evropské sdružení volného obchodu.

³² Kandidátské země a případně potenciální kandidátské země západního Balkánu.

3.2. Odhadovaný dopad na výdaje

3.2.1. Odhadovaný souhrnný dopad na výdaje

v milionech EUR (zaokrouhлено na 3 desetinná místa)

Okruh víceletého finančního rámce:	Číslo	[okruh...3.....]
---	-------	------------------

GŘ: JUST			Rok 2014 ³³	Rok 2015	Rok 2016	Rok 2017	Roky 2018, 2019, 2020			CELKEM
• Operační prostředky										
33.0301	Závazky	(1)	150 000	150 000	200 000	200 000	250 000	250 000	300 000	1 500 000
	Platby	(2)	150 000	150 000	200 000	200 000	250 000	250 000	300 000	1 500 000
Číslo rozpočtové linie	Závazky	(1a)								
	Platby	(2a)								
Prostředky správní povahy financované z rámce na specifické programy ³⁴										
Číslo rozpočtové linie		(3)								
CELKEM prostředky pro GŘ JUST	Závazky	=1+1a +3	150 000	150 000	200 000	200 000	250 000	250 000	300 000	1 500 000
	Platby	=2+2a +3	150 000	150 000	200 000	200 000	250 000	250 000	300 000	1 500 000

• Operační prostředky CELKEM	Závazky	(4)	150 000	150 000	200 000	200 000	250 000	250 000	300 000	1 500 000
	Platby	(5)	150 000	150 000	200 000	200 000	250 000	250 000	300 000	1 500 000

³³ Rokem N se rozumí rok, kdy se návrh/podnět začíná provádět.

³⁴ Technická a/nebo administrativní pomoc a výdaje na podporu provádění programů a/nebo akcí EU (bývalé linie „BA“), nepřímý výzkum, přímý výzkum.

• Prostředky správní povahy financované z rámce na zvláštní programy CELKEM		(6)								
CELKEM prostředky z OKRUHU 3 víceletého finančního rámce	Závazky	=4+ 6	150 000	150 000	200 000	200 000	250 000	250 000	300 000	1 500 000
	Platby	=5+ 6	150 000	150 000	200 000	200 000	250 000	250 000	300 000	1 500 000

Má-li návrh/podnět dopad na více okruhů:

• Operační prostředky CELKEM		Závazky	(4)							
		Platby	(5)							
• Prostředky správní povahy financované z rámce na zvláštní programy CELKEM		(6)								
CELKEM prostředky z OKRUHU 1 až 4 víceletého finančního rámce (referenční částka)	Závazky	=4+ 6	150 000	150 000	200 000	200 000	250 000	250 000	300 000	1 500 000
	Platby	=5+ 6	150 000	150 000	200 000	200 000	250 000	250 000	300 000	1 500 000

Okruh víceletého finančního rámce:	5	„Správní výdaje“ – nepoužije se
---	----------	---------------------------------

v milionech EUR (zaokrouhлено na 3 desetinná místa)

	Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	...vložit počet let podle trvání finančního dopadu (viz bod 1.6)			CELKEM
GŘ: <.....>								
• Lidské zdroje								
• Ostatní správní výdaje								
GŘ <....> CELKEM	Prostředky							

CELKEM prostředky z OKRUHU 5 víceletého finančního rámce	(Závazky celkem = platby celkem)								
---	----------------------------------	--	--	--	--	--	--	--	--

v milionech EUR (zaokrouhлено na 3 desetinná místa)

		Rok N ³⁵	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	...vložit počet let podle trvání finančního dopadu (viz bod 1.6)			CELKEM
CELKEM prostředky z OKRUHU 1 až 5 víceletého finančního rámce	Závazky	150 000	150 000	200 000	200 000	250 000	250 000	300 000	1 500 000
	Platby	150 000	150 000	200 000	200 000	250 000	250 000	300 000	1 500 000

³⁵ Rokem N se rozumí rok, kdy se návrh/podnět začíná provádět.

3.2.2. Odhadovaný dopad na operační prostředky

- Návrh/podnět nevyžaduje využití operačních prostředků
- ➤ Návrh/podnět vyžaduje využití operačních prostředků, jak je vysvětleno dále:

Prostředky na závazky v milionech EUR (zaokrouhleno na 3 desetinná místa)

Uveďte cíle a výstupy ↓			Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	...vložít počet let podle trvání finančního dopadu (viz bod 1.6)								CELKEM			
	VÝSTUPY																	
	Druh výstupu ³⁶	Průměrné náklady výstupu	výstupůČíslo	Náklady	výstupůČíslo	Náklady	výstupůČíslo	Náklady	Číslo výstupů	Náklady	výstupůČíslo	Náklady	výstupůČíslo	Náklady	výstupůČíslo	Náklady	Celkový počet výstupů	Celkem Náklady
SPECIFICKÝ CÍL Č. 1 ³⁷ Justiční spolupráce v občanských a obchodních věcech																		

³⁶ Výstupy se rozumí produkty a služby, které mají být dodány (např.: počet financovaných studentských výměn, počet vybudovaných kilometrů silnic atd.).

³⁷ Podle popisu v oddíle 1.4.2. „Specifické cíle...”

- Výstup	Údržba propojení insolvenčních rejstříků	214 300		150 000		150 000		200 000		200 000		250 000		250 000		300 000		1 500 000
- Výstup																		
- Výstup																		
Mezisoučet za specifický cíl č. 1				150 000		150 000		200 000		200 000		250 000		250 000		300 000		1 500 000
SPECIFICKÝ CÍL Č. 2...																		
- Výstup																		
Mezisoučet za specifický cíl č. 2																		
NÁKLADY CELKEM				150 000		150 000		200 000		200 000		250 000		250 000		300 000		1 500 000

3.2.3. *Odhadovaný dopad na prostředky správní povahy*

3.2.3.1. Shrnutí

- ➤ Návrh/podnět nevyžaduje využití správních prostředků

3.2.3.2. Odhadované potřeby v oblasti lidských zdrojů

- ➤ Návrh/podnět nevyžaduje využití lidských zdrojů

3.2.4. *Soulad se stávajícím víceletým finančním rámcem*

- ➤ Návrh/podnět je v souladu s víceletým finančním rámcem na období 2014–2020.

3.2.5. *Příspěvky třetích stran*

- ➤ Návrh/podnět nepočítá se spolufinancováním od třetích stran.

3.3. **Odhadovaný dopad na příjmy**

- ➤ Návrh/podnět nemá žádný finanční dopad na příjmy.

--